

Bryssel den 13.12.2018
COM(2018) 824 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

om det sjötullsystem som tillämpas i de franska yttersta randområdena

**(framlagd av kommissionen i enlighet med artikel 3 i rådets beslut 940/2014/EU av den
17 december 2014)**

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

om det sjötullsystem som tillämpas i de franska yttersta randområdena

1. BAKGRUND

Bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) gäller även för unionens yttersta randområden, omfattande bland annat de två departementen och regionerna Réunion och Guadeloupe, två *collectivités territoriales uniques* – Martinique och Guyana – samt departementet Mayotte (nedan kallade *de franska yttersta randområdena*). Dessa bestämmelser medger i princip ingen skillnad i beskattning i dessa områden mellan lokala produkter och produkter från det franska fastlandet eller andra medlemsstater. Enligt artikel 349 i EUF-fördraget är det emellertid möjligt att vidta specifika åtgärder till förmån för de yttersta randområdena på grund av de permanenta svårigheter som påverkar deras ekonomiska och sociala situation.

Sjötullen är en av de äldsta skatterna i det franska skattesystemet och den äldsta i de franska yttersta randområdena. Sjötullen gäller enbart i dessa områden och tas ut på import av varor, oavsett ursprung, och på varuleveranser som görs mot betalning av personer som bedriver produktionsverksamhet¹.

Sjötullen består av två delar: den egentliga sjötullen och den regionala sjötullen².

Sjötullarnas storlek fastställs genom förhandlingar i regionråden (i Guadeloupe och Réunion), i *collectivités territoriales uniques* (i Guyana och Martinique) eller departementsrådet (i Mayotte). De fastställs separat för vart och ett av de franska yttersta randområdena.

Intäkterna från sjötullen går dels till de regionala och lokala myndigheternas budgetar (kommuner, departement, region), dels, på vissa villkor, till en regional utvecklings- och sysselsättningsfond.

Enligt rådets beslut nr 940/2014/EU av den 17 december 2014 får Frankrike fram till och med den 31 december 2020 medge befrielser från eller nedsättningar av sjötullen för vissa lokalt tillverkade produkter. Bilagan till det beslutet innehåller en förteckning över de produkter för vilka befrielse eller nedsättning av skatten får tillämpas. Beroende på produkt får skillnaden i skattesats mellan lokalt tillverkade produkter och övriga produkter vara högst 10, 20 eller 30 procentenheter.

I rådets beslut av den 17 december 2014 anges skälen till att specifika åtgärder antagits: den avlägsna belägenheten, beroendet av omvärlden när det gäller råvaror och energi, nödvändigheten av att inrätta större lager, den begränsade lokala marknaden i kombination med en dåligt utvecklad exportverksamhet, etc. Dessa svårigheter leder sammantaget till en ökning av produktionskostnaden och därmed självkostnadspriset för lokalt tillverkade produkter som, i brist på specifika åtgärder, skulle vara mindre konkurrenskraftiga än produkter utifrån, till och med när kostnaderna för transporten till de utomeuropeiska departementen tas med i beräkningen. Det skulle därmed bli svårare att upprätthålla lokal produktion. De specifika åtgärderna i rådets beslut av den 17 december 2014 har därför utformats i syfte att förstärka det lokala näringslivet genom att förbättra dess konkurrenskraft.

¹ Med *produktion* avses tillverkning, beredning och renovering av materiell lös egendom. Tillhandahållande av tjänster ingår alltså inte i tillämpningsområdet för denna skatt.

² Extra avgift utöver tullen som för närvarande inte får överstiga 5 %.

Enligt artikel 3 i rådets beslut av den 17 december 2014 ska de franska myndigheterna senast den 31 december 2017 lägga fram en rapport för kommissionen om tillämpningen av den skatteordning som omfattas av detta beslut, så att verkningarna av de åtgärder som vidtagits och deras bidrag till att främja eller bibehålla lokala ekonomiska verksamheter kan kontrolleras, med beaktande av de svårigheter som de yttersta randområdena påverkas av. Kommissionen ska på grundval av denna rapport lägga fram en rapport för rådet med en fullständig ekonomisk och social analys och vid behov lägga fram ett förslag om att anpassa bestämmelserna i beslutet av den 17 december 2014.

Den 12 februari 2018 lämnade de franska myndigheterna nämnda rapport till kommissionen. Utvärderingsrapporter för vart och ett av de franska yttersta randområdena och ansökningar om att anpassa förteckningen över produkter som får omfattas av en differentierad beskattning har lämnats in den 15 mars 2018 för Guyana, Martinique och Guadeloupe, den 4 juni 2018 för Réunion och den 28 augusti 2018 för Mayotte, som inte begärde någon uppdatering av förteckningen. Ansökningarna om uppdatering av förteckningarna gäller nästan 90 produkter. Dessa ansökningar avser i huvudsak införandet av nya produkter i förteckningarna eller omklassificering av befintliga produkter till en förteckning som tillåter en större skillnad i beskattning.

2. DE VIKTIGASTE PUNKTERNA I RAPPORTERNA FRÅN DE FRANSKA MYNDIGHETERNA

2.1. Rapporten av den 12 februari 2018

Rapporten av den 12 februari 2018 består av en statistisk makroekonomisk undersökning på övergripande nivå av samtliga franska yttersta randområden, baserad på uppgifter som har sammanställts sektorsvis. Den innehåller ingen information om de produktkategorier som omfattas av en differentierad beskattning.

I rapporten beskrivs sjötullsystemet och vissa delar av den makroekonomiska ramen för de franska yttersta randområdena. Dessutom ingår en kartläggning av de företag som omfattas av den differentierade sjötullen. Enligt rapporten uppgår varuproduktionen hos de 665 företag som omfattas av sjötullen till 5,6 miljarder euro.

Rapporten innehåller också en analys av effekterna av sänkningen av tröskelvärdet för att lokala företag ska omfattas av sjötullen, från 550 000 euro till 300 000 euro 2014. De negativa effekterna av denna åtgärd har enligt rapporten varit större än de positiva, med hänsyn till de administrativa avgifter som den har inneburit. Skatteintäkterna har ökat mycket litet och åtgärden har varit kontraproduktiv.

De viktigaste slutsatserna av rapporten är följande:

a. När det gäller sjötullsystemets ekonomiska inverkan på den ekonomiska utvecklingen i de franska yttersta randområdena konstateras i rapporten att den handlar framför allt om att bibehålla arbetstillfällen, snarare än att skapa nya, samt om att utveckla och befästa lokala produktionskedjor.

I rapporten understryks att de skattefördelar som beviljas inom ramen för sjötullsystemet utgör ett betydande bidrag till de franska yttersta randområdenas BNP. Beräkningar visar att sjötullen sammanlagt motsvarar 3,3 % av BNP i de fem franska yttersta randområdena tillsammans. På denna aggregerade nivå är skillnaderna mellan territorier för små för att det ska gå att dra några slutsatser om verkliga geografiska olikheter.

b. När det gäller de franska yttersta randområdenas svårigheter till följd av de merkostnader som företag i de områdena måste bära, påpekas det i rapporten att dessa beror både på regionernas naturbetingade egenskaper – deras storlek, tillgänglighet och klimatförhållanden – och på deras svaga integration i det regionala sammanhanget. Förhållandet mellan personalkostnader och omsättning samt inköp av råvaror och andra inköp och externa kostnader är enligt rapporten de två främsta källorna till merkostnader för de lokala företagen.

Utifrån förhållandet mellan de finansiella kostnaderna och antal euro i företagsintäkter har merkostnaderna i de franska yttersta randområdena uppskattats till 1,8 miljoner euro extra i finansiella kostnader per företag, således sammanlagt 1,2 miljarder euro. Detta är en försiktig uppskattning, eftersom den inte tar hänsyn till att de lokala företagen saknar möjlighet att uppnå skalfördelar.

c. När det slutligen gäller sjötullens inverkan på de lokala företagen beklagas det i rapporten att uppgifter om den differentierade sjötullen saknas för flera år, vilket innebär att det inte går att analysera utvecklingen i företagens resultat. Det har endast gjorts en analys av effekterna på företagens resultat för 2015. Enligt den analysen finns det ingen avgörande skillnad i omsättning eller lönsamhet mellan de lokala företag som omfattas av den differentierade sjötullen och de som inte gör det. Detta innebär att sjötullen uppfyller de fastställda målen genom att göra det möjligt för företag i de avsedda sektorerna att uppnå liknande resultat som företag som inte omfattas av systemet, trots att de har haft merkostnader till följd av att de ligger i de yttersta randområdena. Att de berörda företagens resultat inte har blivit högre innebär också att det inte har skett någon överkompensation.

2.2. De särskilda rapporterna från de franska yttersta randområdena

På grund av begränsningarna i rapporten av den 12 februari har den kompletterats med **särskilda rapporter** för vart och ett av de franska yttersta randområdena. I dessa rapporter gör myndigheterna i Martinique, Guadeloupe, Guyana, Réunion och Mayotte en utvärdering av sjötullsystemet. Dessa kompletterande rapporter ger en panoramabild över den regionala socioekonomiska utvecklingen under perioden 2014–2016. Bilden visar att det finns stora skillnader mellan de franska yttersta randområdena. Réunion har den bästa konjunkturen, med en stabil ekonomisk återhämtning sedan 2014 (mer än 3 % per år), en arbetslöshet som minskar kraftigt och en svag prisutveckling. Ekonomin i Guadeloupe och Guyana är dock fortfarande svag, med en arbetslöshet som har legat på en stabilt hög nivå eller rentav ökat. I Martinique är utvecklingen på det hela taget positiv och framför allt har läget ljusnat på arbetsmarknaden. I Mayotte är ekonomin avvaktande, efter de institutionella förändringar som har genomförts (Mayotte har fått status som yttersta randområde efter att ha fått status som departement) och arbetslösheten har stigit till 27,1 %.

Samtidigt visar panoramabilden att det finns många likheter när det gäller prisutvecklingen och utrikeshandeln. Priserna har inte ökat särskilt mycket i dessa franska yttersta randområden under perioden 2014–2016, men de är fortfarande tydligt högre än vad som observeras på det franska fastlandet (mellan 7 % och 12 % enligt Fisherindex³). Skillnaden har emellertid minskat i alla franska yttersta randområden jämfört med år 2010 (mellan 12 % och 14 %).

³ Här motsvarar Fisherindex det geometriska medelvärdet av A (skillnader i pris mellan de franska yttersta randområdena och fastlandet) och det inverterade värdet av B (skillnader mellan det franska fastlandet och de yttersta randområdena), eller med andra ord kvadratroten ur kvoten A/B.

När det gäller utrikeshandeln visar rapporterna att de franska yttersta randområdena fortfarande är starkt beroende av importen, som motsvarar mer än 30 % av deras BNP och som är orsaken till deras stora underskott i handelsbalansen. Importen (exklusive oljeprodukter) har ökat något under perioden 2014–2016 i de franska yttersta randområdena sammantagna.

När det gäller analysen av utvecklingen i den lokala produktionen av de produkter som anges i förteckningen för perioden 2014–2016 visar den en ganska motsägelsefull bild. Den lokala produktionen har ökat överlag i de franska yttersta randområdena, med undantag för Guadeloupe (som noterar en minskning med 6,9 %), men dess marknadsandel av den totala konsumtionen i dessa områden har minskat, med undantag för Martinique (som noterar en ökning med 9,8 %).

Rapporterna innehåller också analyser av skattesatser och skillnader, per sektor. De visar bland annat att den genomsnittliga viktade skillnad i beskattning som tillämpas varierar i olika franska yttersta randområden mellan 14 % (Réunion) och 18 % (Martinique och Guadeloupe).

Därefter följer en sektorsvis analys av den ekonomiska utvecklingen i de franska yttersta randområdena med hänsyn till tillämpningen av differentierad beskattning. För Guadeloupe och Martinique lämnas även närmare uppgifter om och uppdateringar av merkostnaderna för de lokala företagen.

Slutligen innehåller rapporterna från Martinique, Guadeloupe, Guyana och Réunion motiveringar av ansökningarna om anpassning av förteckningen över de produkter som kan omfattas av en differentierad beskattning.

Dessutom beklagar de franska yttersta randområdena den allt mer detaljerade uppdelningen i nomenklaturen för produkterna i förteckningen (övergång till nivå KN8 eller rentav KN10), vilket gör det svårare för företagen att identifiera sin produktion korrekt. De beklagar också att tröskelvärdet för att omfattas av skillnader i beskattning har sänkts till 300 000 euro vilket inte har lett till någon märkbar ökning av intäkterna för dessa randområden. Dessa två åtgärder har ökat den administrativa bördan för företagen. De franska yttersta randområdena vill att det ska införas en ordning för regelbunden uppdatering av skillnaderna i beskattning för att uppfylla behovet av insyn för investerare och möjliggöra anpassning efter utvecklingen på marknaden och i den lokala ekonomin. Dessa krav bör analyseras vid granskningen av ansökan om förlängning av åtgärden.

Flera uppmaningar om att lämna in kompletterande motiveringar och förklaringar har skickats med e-post till de franska myndigheterna den 27 mars, 14 april, 16 maj och 4 juli 2018 för att bedöma de verkliga effekterna av en differentierad beskattning på verksamheten i de franska yttersta randområdena. De franska myndigheterna har också uppmanats att för vart och ett av de franska yttersta randområdena och för varje produktkategori som för det berörda randområdet omfattas av en differentierad beskattning genom sjötullen lämna in en utvärdering av ordningens effekter i form av bibehållen eller främjad lokal verksamhet och handelsvillkor.

De franska myndigheterna har lämnat in närmare uppgifter om import och lokal produktion för varje produkt som omfattas av en differentierad beskattning samt diverse förtydliganden till kommissionen.

3. KOMMISSIONENS ANALYS AV ÅTGÄRDEN

Med hänsyn till den tidpunkt då de franska myndigheterna presenterade sin rapport (februari–mars 2018) är det svårt att granska de mer långsiktiga effekterna av den differentierade beskattning som tillämpas i enlighet med rådets beslut av den 17 december 2014, särskilt som den nya ordningen trädde i kraft först i juli 2015.

När det gäller Mayotte har det faktum att ordningen började tillämpas först nyligen i kombination med den närmast upproriska stämning som råder på ön inneburit att de franska myndigheterna inte har kunna utföra samma arbete för att få tillräckligt stabila och tillförlitliga uppgifter.

Eftersom kommissionen i stor utsträckning är beroende av den information som Frankrike tillhandahåller och den inte har andra sätt att samla in uppgifter, baseras kommissionens analys på de uppgifter som lämnas av de franska myndigheterna. Följande slutsatser går att dra av den information som har lämnats.

3.1. De franska yttersta randområdenas svårigheter kvarstår

I sin första rapport påminner de franska myndigheterna om orsakerna till de merkostnader som drabbar företag i de franska yttersta randområdena till följd av deras svårigheter. Dessa territorier har stora svårigheter till följd av sin storlek, sin tillgänglighet och sitt klimat. De strukturella svårigheterna kan delas in i två kategorier:

- Svårigheter som har yttre orsaker, som avlägsen belägenhet, dubbel isolering, ringa storlek, komplex territoriell morfologi, besvärliga klimatförhållanden, förhöjd risk för naturkatastrofer.
- Svårigheter som har inre orsaker: begränsade produktionsfaktorer, begränsad utveckling av humankapitalet, ekonomiskt beroende av ett litet antal verksamheter, små inhemska marknader, bristande integration i regionen, hinder för inträde.

Det betyder att den lokala produktionen har stora merkostnader som har kunnat identifieras och mätas på makroekonomisk nivå. Det rör sig om merkostnader till följd av skillnad i ersättning, försörjning och logistik, överdimensionering av utrustning, användning och underhåll av utrustning, små lokala marknader som inte möjliggör skalfördelar. Merkostnaderna berör även försäljning och distribution av produkter, jordbruksmark, bygg- och anläggningsarbeten samt finansiering.

Dessa merkostnader leder till ett stort underskott i handelsbalansen för alla de franska yttersta randområdena.

De svårigheter som var orsaken till att åtgärden förlängdes 2014 finns fortfarande kvar, med alla de konsekvenser som detta innebär i fråga om eventuella merkostnader för den lokala produktionen.

3.2. Konsekvenser av tillämpningen av en differentierad beskattning av produkter genom sjötullen

3.2.1. Sjötullens effekter på priserna på de produkter som omfattas av en differentierad beskattning

De uppgifter som har lämnats gör det inte möjligt att uttala sig om sjötullens effekter på den allmänna prisnivån för de produkter som omfattas av en differentierad beskattning.

De visar dock att sjötullen har en generell effekt på prisnivån, eftersom de franska yttersta randområden som tillämpar de lägsta skattesatserna (Réunion) och/eller har minst antal produkter som omfattas (Mayotte) uppvisar de minsta skillnaderna i pris jämfört med det franska fastlandet.

När det gäller de ändringar som infördes genom rådets beslut av den 17 december 2014 visar den makroekonomiska prisanalysen, baserad på konsumentprisindex, en mycket begränsad prisutveckling under perioden 2014–2016 i de franska yttersta randområdena. Analysen visar till

och med en minskad prisskillnad i förhållande till det franska fastlandet i alla de franska yttersta randområdena jämfört med 2010. Denna utveckling visar att de lokala myndigheterna strävar efter att tillämpa den differentierade beskattningen på ett proportionerligt sätt, för att inte påverka invånarnas köpkraft.

Dessa förhållanden visar alltså att de senaste anpassningarna av förteckningen över produkter som omfattas av en differentierad beskattning har haft en försumbar inverkan på priserna i de franska yttersta randområdena.

3.2.2. Sjötullens effekt på den ekonomiska utvecklingen i de franska yttersta randområdena

Det har endast gått att inhämta fragmentariska uppgifter om hur den differentierade beskattningen har påverkat tillväxten och sysselsättningen i var och en av de berörda sektorerna under den aktuella perioden (2014–2017), eftersom dessa uppgifter i många fall ännu inte fanns tillgängliga.

Det är svårt att koppla uppgifterna om tillväxt, sysselsättning och företag till uppgifterna om de produkter som omfattas av en differentierad beskattning. Företagen i de berörda sektorerna säljer nämligen för det mesta både produkter som omfattas av en differentierad beskattning och sådana som inte gör det.

Det framgår dock att sjötullen har haft effekter på den ekonomiska utvecklingen. Det handlar framför allt om att bibehålla arbetstillfällena, snarare än att skapa nya, samt om att utveckla och befästa lokala produktionskedjor. Därmed har sjötullen gjort det möjligt att upprätthålla sysselsättningen i krisdrabbade sektorer, som bygg- och anläggningssektorn och offentliga arbeten, men även inom andra sektorer. Marknaden är liten i de yttersta randområdena, vilket gör att de blir mycket sårbara och känsliga för kortvarig import till priser långt under marknadspriserna. Med tanke på merkostnaderna är de lokala företagens möjligheter att vända sig till exportmarknaderna också mycket begränsade.

Utöver detta har sjötullen gjort det möjligt att diversifiera produktionen, framför allt inom jordbruks- och livsmedelssektorn (kaffesmaksättning, marmelad m.m. i Guadeloupe) och ta fram utvecklingsnicher (fruktjuice, kroketter, glasönglas m.m. i Réunion). Slutligen har sjötullen varit ett avgörande stöd till den lokala produktionen i dessa områden genom att den har möjliggjort investeringar som har skapat tillväxt.

Sjötullen har alltså inverkat positivt på den ekonomiska verksamheten i de franska yttersta randområdena. Den sammanlagda effekten av sjötullen (intäkter + minskning av skatt till förmån för lokal produktion) beräknas till 3,3 % av BNP 2016 i de franska yttersta randområdena (från 2,6 % i Réunion till 5 % i Mayotte). Intäkterna från sjötullen motsvarar dessutom 40–50 % av de franska yttersta randområdenas offentliga intäkter. En del av dessa intäkter går till den regionala utvecklings- och sysselsättningsfonden, som har i uppdrag att underlätta bildandet av nya företag och skapandet av nya arbetstillfällen inom produktionssektorn eller bidra till uppförandet av den infrastruktur som krävs för att företagen ska kunna växa. Detta innebär att den lokala produktionen av varor som omfattas av en differentierad beskattning allmänt sett har vuxit i de flesta franska yttersta randområden (utom Guadeloupe). Denna produktion uppnår i allmänhet samma resultatnivåer som annan produktion, trots de högre merkostnaderna.

Det betyder att sjötullen har en icke försumbar effekt på den ekonomiska utvecklingen i de franska yttersta randområdena.

3.2.3. Sjö tullens effekter på handelsbalansen

Underskottet i handelsbalansen har visserligen minskat med 3 % i de franska yttersta randområdena, men det är fortfarande mycket stort. Även om den lokala produktionen och exporten har stärkts, har importen (med undantag för oljeprodukter) ändå ökat i alla de franska yttersta randområdena. Importen kommer fortfarande i första hand från Frankrike och EU:s övriga medlemsstater (75 % i Réunion, 85 % i Martinique, 74 % i Guadeloupe och 71 % i Guyana 2016). Importen av produkter med ursprung i AVS-länderna har endast påverkats marginellt. Dessutom är antalet produkter från dessa länder begränsat och utgörs i huvudsak av oljeprodukter.

När det gäller de produkter som omfattas av en differentierad beskattning har importen fortsatt att öka.

Detta visar att sjö tullsystemet inte stör utrikeshandeln i dessa områden, samtidigt som den minskar risken för en försämrad handelsbalans.

3.3. Åtgärden är fortfarande nödvändig och proportionerlig

Sjö tullsystemet är fortfarande nödvändigt, eftersom de villkor som låg till grund för införandet av möjligheten till en differentierad beskattning för vissa produkter fortfarande är uppfyllda, framför allt vad gäller merkostnaderna för produktionen.

Kommissionen har konstaterat att dessa villkor fortfarande uppfylls. Därvid har den analyserat utvecklingen inom de delar av marknaden som utgörs av de lokala produkter som omfattas av en differentierad beskattning genom sjö tullen i förhållande till de produkter som importeras till de franska yttersta randområdena, samt storleken på de merkostnader som höjer tillverkningskostnaderna för den lokala produktionen.

I sin granskning av merkostnaderna konstaterade kommissionen att de har ökat generellt. De genomsnittliga merkostnaderna i Guadeloupe har ökat från 26,7 % 2012 till 30,5 % 2015 och i Martinique har de ökat från 29,7 % 2012 till 32,3 % 2016.

De franska yttersta randområdena har heller inte överkompenserat de lokala företagens merkostnader genom tillämpningen av differentierad beskattning. De skillnader som har tillämpats kompenserar i själva verket i genomsnitt inte mer än hälften av merkostnaderna, exempelvis i Martinique (54 % 2016) och Guadeloupe (40 % 2015)⁴.

Det innebär att merkostnaderna för de lokala företagen kvarstår och endast delvis kompenseras av den skillnad i beskattning som beviljas vissa produkter.

Den granskning av marknadsandelarnas utveckling som genomfördes med utgångspunkt i de uppgifter som lämnades i mars 2018 visade att den lokala produktionen visserligen i allmänhet hade ökat i de franska yttersta randområdena, men att importen hade ökat ännu mer. Den lokala produktionens marknadsandelar i förhållande till den totala konsumtionen i dessa randområden hade därför snarare minskat mellan 2014 och 2016.

Denna makroekonomiska analys döljer att det finns stora skillnader. Det finns produkter vars marknadsandelar fortfarande är små eller mycket små, trots den differentierade beskattningen genom sjö tullen. I andra fall har den differentierade beskattningen genom sjö tullen inneburit att lokala produkter kunnat ta ungefär lika stora marknadsandelar som de importerade produkterna i de franska yttersta randområdena. Detta är de vanligast förekommande fallen.

⁴ En stickprovskontroll gjordes av de återstående merkostnaderna för produktionen för var och en av de produkter som anges i förteckningen.

För andra produkter visar de lämnade uppgifterna att de lokala produkter som omfattas av en differentierad beskattning har nästan hela marknaden och att de ”importerade” produkternas andel är mycket liten. I det fallet verkar de lokala produkterna vid en första anblick vara konkurrenskraftiga i förhållande till de externa produkterna i dessa randområden. Detta kan i vissa fall dölja en minskning i marknadsandelen mätt i volym⁵. I andra fall kan en differentierad beskattning av den lokala produktionen ändå vara motiverad på grund av de stora merkostnaderna för dessa produkter, som leder till stora prisskillnader jämfört med importerade produkter och kan hota dessa industriers existens⁶. Under alla omständigheter är det i detta skede svårt att utreda förhållandena en gång för alla för samtliga berörda produkter, eftersom de uppgifter som funnits tillgängliga för rapporten omfattar mindre än tre år. Saken måste granskas ingående om de franska myndigheterna ansöker om att få fortsätta att tillämpa en differentierad beskattning efter december 2020.

4. ÄNDRINGAR AV RÅDETS BESLUT AV DEN 17 DECEMBER 2014

Enligt artikel 3 sista stycket i rådets beslut av den 17 december 2014 får den rapport som kommissionen överlämnar till rådet i förekommande fall åtföljas av ett förslag om anpassning av bestämmelserna i det beslutet. Så är fallet.

De franska myndigheterna har ansökt om en anpassning av förteckningen över produkter som kan omfattas av en differentierad beskattning genom en skrivelse av den 15 mars 2018 för fyra av de berörda franska yttersta randområdena: Guyana, Réunion, Martinique och Guadeloupe. En kompletterande ansökan om att lägga till en ny produkt lämnades in den 26 oktober 2018.

Dessa ansökningar handlar framför allt om att lägga till nya produkter i förteckningarna (50), men även av ansökningar om att få omklassificera produkter till en förteckning som medger större skillnader i skattesats (28) eller om att utöka en viss produktkategori (7), samt några ansökningar om uppdatering av koder (9 produkter i Guyana). Detta motsvarar nästan 10 % av de produkter som anges i förteckningen. Syftet är att återupprätta företagets konkurrenskraft genom att kompensera en del av de merkostnader som den lokala produktionen drabbas av.

Enligt de uppgifter som de franska myndigheterna har lämnat motsvarar de berörda produkterna en deklarerad lokal produktion på 225 miljoner euro för 2016 och import till ett nästan lika stort belopp, 212 miljoner euro. Importen av dessa produkter har ökat med nästan 5 % under perioden 2014–2016. De berörda produkterna tillhör en mängd olika kategorier.

Ansökningarna motiveras framför allt av en ökad import eller ökade merkostnader, som har lett till minskade marknadsandelar, och av framväxt av ny produktion.

Enligt kommissionens förslag ska de ändringar som de franska myndigheterna har ansökt om och som har motiverats på vederbörligt sätt införas i förteckningen över produkter som kan komma i fråga för en differentierad beskattning.

För de produkter för vilka de franska myndigheterna har ansökt om ett införande eller en omklassificering i förteckningarna har kommissionen kontrollerat att det finns en lokal produktion, att det sker en betydande införsel av varor som kan försvåra den lokala produktionen samt att det finns merkostnader som gör den lokala produktionen dyrare i förhållande till produkter utifrån och som äventyrar de lokalt tillverkade produkternas konkurrenskraft.

⁵ Detta gäller särskilt yoghurt i Martinique och Guadeloupe.

⁶ Detta gäller särskilt cement och rörsocker.

I de fall där den lokala produktionen har nästan hela marknaden och andelen ”importerade” produkter är mycket liten har kommissionen kontrollerat att det finns en direkt och allvarlig risk för den lokala produktionen.

För jordbruksprodukter motiveras ansökningarna om införande eller omklassificering i förteckningarna av de lokala producenternas behov av att diversifiera sin produktion för att förbättra sin förmåga att hantera klimatförändringarna.

De olika ändringar som enligt förslaget ska göras i rådets beslut av den 17 december 2014 beskrivs i det förslag till rådets beslut som åtföljer denna rapport.

5. ALLMÄN SLUTSATS

De uppgifter som de franska myndigheterna har lämnat ger inte någon fullständig bild av hur den differentierade beskattningen genom sjötullen av lokala produkter jämfört med importerade produkter har påverkat den lokala produktionen i de franska yttersta randområdena på ekonomisk och social nivå.

Det bör dock understrykas att det har skett tydliga förbättringar i uppföljningen av åtgärden och i kvaliteten i de uppgifter som har lämnats.

Man kan konstatera att ordningen med differentierad beskattning genom sjötullen har gjort det möjligt att för de flesta berörda produkter upprätthålla en lokal produktion som kan ha en förhållandevis stor andel av den lokala marknaden. Med tanke på de svårigheter som de lokala företagen upplever skulle det utan tvivel i många fall ha varit omöjligt att bibehålla den lokala produktionen utan denna differentierade beskattning, vilket skulle ha fått negativa ekonomiska och sociala konsekvenser.

Analysen av de uppgifter som har lämnats visar också att åtgärden har mycket begränsade effekter på konkurrensen, handeln och priserna.

Åtgärden är alltså fortfarande nödvändig och proportionerlig. Det är mycket viktigt att upprätthålla en lokal produktionsverksamhet i de franska utomeuropeiska departementen, som har Europas högsta arbetslöshet, särskilt bland unga.

Eftersom vissa sektorer är mycket sårbara och känsliga för ekonomiska förändringar⁷ har det dessutom visat sig vara nödvändigt att anpassa förteckningen över produkter som kan omfattas av en differentierad beskattning före utgången av den period som omfattas av rådets beslut från 2014.

⁷ Fallande priser, omsvängning på marknaden, kortvarig import till priser långt under marknadspriserna, med mera.

Innehållsförteckning

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OM DET SJÖTULLSYSTEM SOM TILLÄMPAS I DE FRANSKA YTTERSTA RANDOMRÅDEN	1
1. BAKGRUND	1
2. DE VIKTIGASTE PUNKTERNA I RAPPORTERNA FRÅN DE FRANSKA MYNDIGHETERNA	2
2.1. Rapporten av den 12 februari 2018	2
2.2. De särskilda rapporterna från de franska yttersta randområdena	3
3. KOMMISSIONENS ANALYS AV ÅTGÄRDEN	4
3.1. De franska yttersta randområdenas svårigheter kvarstår	5
3.2. Konsekvenser av tillämpningen av en differentierad beskattning av produkter genom sjötullen	5
3.2.1. Sjötullens effekter på priserna på de produkter som omfattas av en differentierad beskattning	5
3.2.2. Sjötullens effekt på den ekonomiska utvecklingen i de franska yttersta randområdena	6
3.2.3. Sjötullens effekter på handelsbalansen	7
3.3. Åtgärden är fortfarande nödvändig och proportionerlig	7
4. ÄNDRINGAR AV RÅDETS BESLUT AV DEN 17 DECEMBER 2014	8
5. ALLMÄN SLUTSATS	9